

Türkçede *ya- Fiil Kökünden Türemiş Kelimeler

SERAP KARAKILIÇ AKI*

Öz

Türkçede kelime türetmenin önemli unsurlarından olan yapım eklerinin kullanım sıklığı, işlekliliği ve işlevi dilbilgisinin ele aldığı temel konulardandır. Türkçe gramer kitaplarında Türkçenin yapım ekleriyle kelime türetme sisteminde, eklerin görevi üzerinde durulmakta ve hangi kök veya tabanlara geldikleri, ekler sınıflandırılarak gösterilmektedir. Oysa bugün, kelime kök veya tabanları incelenerek bazı ortak köklere gidilebildiği bilinmektedir. Bu yolla bazı kelimelerin morfolojik yapısının yanı sıra, etimolojik yönü de izah edilebilmektedir. Çünkü Türkçe kelimeler metinlerle takip edebildiğimiz dönemlerden günümüze gelinceye kadar, hem morfolojik hem de semantik dallanmalara uğramaktadır. Bu çalışmada, diğer ortak kök veya tabanlar dışarıda bırakılarak *ya- ortak kökünden türemiş kelimeler yapı ve anlam bakımından tespit edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar sözcükler: *ya- fiil kökü, ortak fiil kökleri, kelime, kelime türetme, anlam katmanları, Türk Dili.

THE WORDS DERIVED FROM THE VERB *YA- IN TURKISH

Abstract

The frequency of occurrence, activity and function of the derivational affixes, one of the important elements of word derivation in Turkish, are among the main topics covered by grammar. In the grammar books, the function of suffixes in the word derivation system of Turkish derivational affix, is emphasized and the roots or bases they are added to are classified and illustrated. However, today, it is known that some common roots can be explored by studying roots or bases. In this way, the morphological structure of some words, as well as the etymological aspect can be explained because Turkish words are subject to both morphological and semantic branches from the periods we can follow with the texts until today. This study endeavors to examine the words derived from the verb *ya- by excluding other common roots or bases.

Keywords: the verb *ya-, common verb roots, word, word derivation, semantic stratum, Turkish.

GİRİŞ

Dillerin doğuşu ve gelişme seyrinin araştırılması, dilbiliminin temel problemlerindedir. Diller nasıl doğdu; hangi gelişme çizgisini takip etti; dilde tekâmülden bahsedilebilir mi; diller arasındaki benzerlikler onların ortak bir dilden doğduğunu mu gösterir? Bütün bu sorular dil bilimciler ve felsefeciler tarafından araştırılmış konulardır. Bu konuda birbirinden farklı pek çok fikir ve nazariye ortaya atılmıştır. Diller arasındaki münasebetler de önemle üzerinde durulması gereken hususlardandır.

Bununla birlikte, herhangi bir dildeki kelimeler arasındaki ortaklıklar veya benzerliklerde o dilin kelime türetme yolları ile türetme işleminin karakteristik yönlerini incelemek, ilgi çekici sonuçları ortaya çıkarabilir. Türkçede kelime türetmenin en önemli yolu, yapım ekleri vasıtasıyla olmaktadır. Bu yöntemde, bazı kök ve tabanlara isim veya fiil yapma eklerinin ilavesiyle yeni kelimeler türetilmektedir. Yapım eklerinin kullanım sıklığı, işlevi ve işlevi dilbilgisinin ele aldığı temel konulardandır. Ancak konuya bir de kökler açısından bakılarak, onlar arasında hangi bağlantıların veya ortaklıkların olduğu araştırılarak değişik sonuçlara ulaşılabilir.

Araştırmacılar arasında, bazı kelimelerin farazi ortak köklerden türediği yönünde yaygın bir görüş bulunmaktadır. Örneğin *göz, gözlem, gözgü, gözlemci, gözlük, gözlükçü, gözlükçülük, göre, görgü, görgüsüz* kelimelerinin farazi *kö- kökünden türediği düşünülebilir. Günümüz Türkçesinde farazi *kö- fiili bu şekliyle kullanılmamakta ve fiil çekimlerine sokulmamaktadır. *kö- kökü, ya /-z/ veya /-r/ yapım eklerini almak suretiyle anlamlı bir birim oluşturmaktadır.

Ortak bir kökten türeyen, ancak farklı sesler yoluyla yeni anlamlar kazanan kelimelerden bir kısmı için şu örnekler verilebilir:

*kö-

/r/ ile: gör-, görgü, göre, görece, görk, görkem, körk, körlük

/z/ ile: göz, gözcü, gözlük, gözcülük, gözlükçü, gözlükçülük, gözde, gözlem, gözlü.

*bu-

/z/ ile: buz, buzlu, buzcu, buzdan

/y/ ile: buy- “üşümek, çok üşümek, donmak”, buydurmak

Bunlar, ortak kökten türediğine şüphe duyulamayacak örneklerdir.

Türkçede ortak bir kökten geldiği hâlde, aralarındaki akrabalığın ilk bakışta anlaşamadığı kelimeler de vardır. Mesela *katı, kalın, kamu, kara, kak, karmak, karıştırmak* kelimelerinin ortak bir kökten türediği konusunda dil bilgisi çalışmaları aydınlatıcı bilgi vermemektedir. Türk dil bilgisi kitaplarında Türkçenin yapım ekleriyle kelime türetme sistemi ortaya konulurken eklerin görevi üzerinde durulmakta, hangi kök veya tabanlara eklendikleri ekler sınıflandırılarak gösterilmektedir. Oysa bugün, eldeki bilgilerin ışığında kök veya tabanlar incelenerek bazı ortak köklere gidilebilmektedir. Bu yolla bazı kelimelerin morfolojik yapısının yanı sıra, etimolojik yönü de izah edilebilmektedir. Çünkü Türkçe kelimeler metinlerle takip edebildiğimiz dönemlerden günümüze gelinceye kadar, hem morfolojik hem de semantik dallanmalara uğramaktadır.

Türkçede *yıldız, yıldırım, alev, alaz, yalaz, ışın, ışık* ve *şimşek* kelimeleri “ışık saçma, aydınlatma” temel anlamına gelen ortak bir *ya- kökünden türemiştir. Aynı şekilde *yalan, yanlış, yazık, yanılmak*, “hile” anlamındaki *al, aldatmak, armakçı* kelimeleri de yine “yanlış, hata, günah, kötü

hal ve davranışlar” temel anlamındaki ortak bir *ya- kökünden türemiştir. *yazı, yaymak, yapışmak, örtmek, kapamak* anlamındaki *yapmak, yapağı, yaprak, yaşınmak, yeşnik, yaşmak* kelimeleri de ortak *ya- kökünden türemiştir. İncelenen örnekler, *ya- ortak kökünün daha Türkçenin ilk devirlerinden itibaren birden fazla kök anlamı olduğunu göstermektedir. Bu anlamlar, *ya- kökünde çok katmanlı bir semantik yapının varlığına işaret etmektedir.

Türkçede *ya- ortak kökünden türemiş kelimelerle ilgili ilk çalışma Özkan (2003) tarafından yapılmıştır. Yazar, makalesinde bugünkü Türkiye Türkçesinde varlığını sürdüren *yıldız, yıldırım, ışık, ışın, alev, yalım, yalın, alaz/yalaz* kelimelerinin ortak *ya- fiil kökünden türediği fikrini, tarihî ve Çağdaş Türk lehçelerinden tespit ettiği zengin örneklerle ortaya koymuştur (Özkan, 2003, s.157).

Türkçede birbirinden farklı anlam aileleri oluşturan birden fazla *ya- fiil kökü bulunduğunu ortaya koyan ilk çalışma ise, İ. Özkan tarafından yapılmıştır (İ. Özkan, 2011).

YÖNTEM

Bu çalışmada diğer ortak kök veya tabanlar dışarıda bırakılarak *ya- ortak kökünden türemiş kelimeler ve oluşturdıkları anlam aileleri tespit edilmeye çalışılmıştır. Bunun için, Türkiye Türkçesinin başlangıçtan günümüze gelinceye kadar geçirdiği aşamalar takip edilmiştir. Söz konusu fiilin, Türkçenin diğer sahalarında gösterdiği dallanmalar, bir başka araştırmanın konusudur.

*ya- kökünden türeyen kelimeler ve bu kelimelerin oluşturduğu anlam ailelerinin tespiti için taranan kaynaklar *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish* (Clouston, 1972), *Divanü Lugati't-Türk* (Atalay, 2006), *Tarama Sözlüğü* (1965-77), *Derleme Sözlüğü* (2009) ve *Türkçe Sözlük* (2011)'tür. İncelenen kaynaklarda tespit edilen örneklerden, beş ayrı kelime ailesinin temelini oluşturan birbirinden farklı *ya- kökü olduğu görülmüştür:

*YA- ORTAK KÖKÜNDEN TÜREMİŞ KELİMELER VE ANLAM AİLELERİ

1. “ışık saçma, aydınlatma, parlama” Temel Anlamındaki *ya- Kökünden Türemiş Kelimeler

/k/ ile Türeyen Kelimeler: *yak-*, *yakı* “ağrılı eklem üstüne yapıştırılan bez”, *yakıcı* “çok fazla sıcak”, *yaktalan-* “aydınlan-”, *yaktı/yahdu* “ışık”, *yaktılık* “aydınlık; yakacak”

/l/ ile Türeyen Kelimeler: *yal-* “yalınlamak, alevlenmek; yanmak”, *yalabı-* “1. Işık yansımak, parlak bir nesne parlayıp sönmek; şimşek çakmak 2 Düzgün, parlak duruma gelmek, güzelleşmek”, *yalabık/yalamık* “cilalı, parlak; şimşek”, *yalaf* “alev”, *yalagıl/yalangı* “alev”, *yalap* “parıltı; ivedi”, *yalaz* “alev”, *yalazı-* “alev dokunarak, yalayarak geçmek; ateşte tüy vb. yakmak; herhangi bir şeyi ateşin alevi ile dağlamak”, *yalbır* “parlak; çıplak”, *yalçı* “düzgünleşmiş, parlak taş”, *yaldıra-* “ışık yansımak, parlak bir nesne parlayıp sönmek; şimşek çakmak”, *yaldırak* “parlak”, *yaldırat-* “cilalamak”, *yaldırayık* “şimşek, elektrik”, *yaldırda-*, “ışık yansımak, parlak bir nesne parlayıp sönmek; şimşek çakmak; su üstündeki yağ vb. parıldamak”, *yalgu* “ustura”, *yalım* “şimşek, alev”, *yalın* “alev; ateş, sıcaklık; çıplak; ince; parlak”, *yalıngı* “birden parlayan, parlayıp sönen, çalı çırpı alevi”, *yalınla-* “soymak, çalmak; alevlendirmek”, *yalman* “düzgün, parlak, yassı taş; mızrak, kılıç ucu”, *yalmanlı* “çuvaldız”, *yalpadah* “birdenbire”, *yalpıdak* “hızla, şimşek gibi

(geçmek için)", *yaltız/yıltız/çiltız-yıldız*, *yaldız*; *yaltır/yaltız* (r-z denkliği), *yalrat-/yalrıt*-“parlatmak”, *yaltur*- “ateşi alevlendirmek”, *yalturak* “Kuyruklu yıldız”

/n/-ñ/ ile Türeyen Kelimeler: *yan-*, *yanar/yanarca* “kibrit”, *yandım* “kadınların boyunlarına taktıkları parlak boncuklu kolye”, *yangı* “hastalık ateşi; yakacak”, *yangılı* “ışığı göz alacak denli parlak olan nesne”, *yanık* “sevdalı”.

/p/ ile Türeyen Kelimeler: *yapıldat-* “gözlerini açıp kapatarak ışılatmak”, *yapur-* “parlatmak”

/r/ ile Türeyen Kelimeler: *yarın*, *yarp* “insan sevinince yüzüne gelen parlaklık”, *yarı-* “ışımak”, *yaruk/yaşuk*, *yarut-*

/ş/ ile Türeyen Kelimeler: *yaş*, *yaşuk* “ışık”, *yaşın>ışın>ışımsak>ışımsak>şımsak>şimşek*; *ışıl>şıla-*

2. “örtmek, kapatmak” Temel Anlamındaki *ya- Kökünden Türemiş Kelimeler

/b/ ile Türeyen Kelimeler: *yabaku* “yün ve yapağı yoluntusu”, *yabakulak* “baykuş”, *yabilgalık* “üstü kar tutmuş ağaçlık, çalılık”, *yabilgı* “ağaç, çalı üstünde biriken kar”, *yabuk* “kekeme”, *yabuklat-* “yaptırmak, diktirmek, yamatmak”

/g/-/k/ ile Türeyen Kelimeler: *yağanak* “yığınak”, *yağnak* “ağacın, yer altında çürümüş kökleri içindeki doğal oluk”, *yağmur*, *yağaçan* “çok yağıcı”, *yağalur* “yağışlı hava”, *yağanaklı* “şiddetli, sağanaklı”, *yağar* “yağmur”, *yağnal* “damga, im”, *yakmuk* “asma yaprağı”

/l/ ile Türeyen Kelimeler: *yalbı* “yassı”, *yaltı-* “reçine”, *yalıma* “dudakta çıkan yara, uçuk”, *yalkı-* “yaralanıp berelenmek”, *yalku* “cevizin yeşil kabuğu”, *yalmanmak* “dili dudakta dolaştırmak, ağız şapırdatmak, susuzluk belirtileri göstermek”, *yalç* “balta girmemiş orman, ağaçlık”

/m/ ile Türeyen Kelimeler: *yamçı* “yağmur ve soğuktan korunmak için kıldan, keçeden yapılmış üst giysisi”, *yamra-* “yayılmak, örtmek, kaplamak”, *yamtın-* “ağızda kalan yemek kırıntılarını dil ile toplamak”

/ñ/-/n/ ile Türeyen Kelimeler: *yangınlık* “tandırılarda mitilin altına konulan birinci örtü”

/p/ ile Türeyen Kelimeler: *yap-* “kapatmak”, *yap* “yapağı”, *yapâ* “ekinin, toprak üstündeki bölümü”, *yapak>yapağı* “kırkılmış koyun yünü”, *yapba* “küçük parçalar biçiminde, yere ya da duvarlara yapıştırılarak kurutulan tezek”, *yapğı >yapı* “I yelkenli II bal peteği II evin çatısı”, *yapık-* “dökülmüş, tarakta birikmiş saçlar, birbirine girmek, topaklanmak”, *yapık* “boynuzu arkaya yatık öküz, manda; I yemeni, başörtüsü. II 1. dolaşık saç. 2. dolaşık, karışık, birbirine girmiş iplik, saç vb. 3. tarakta toplanan saç döküntüsü.” III 1. asma yaprağıyla yapılan sarma. 2. yaprak. IV 2. yaprak. V >yapaz VI bayındır; efelerin baş bağlama biçimi, *yapıklan-* “I başını örtmek, kapatmak. II dökülmüş, tarakta birikmiş saçlar, birbirine girmek, topaklanmak”, *yapılcan* “dikenli ardıç”, *yapılğan* “ardıç odununa benzeyen bir çeşit odun”, *yapınca* “çoban yağmurluğu, yamçı; keçeden yapılmış bir çeşit pelerin; dört direkli çadır” *yapın-* “yapık da denilen dört köşe başörtüyü, üçgen biçiminde katlayıp başa örterek, uçlarını çene altından bağlamak”, *yapırdak* “dökülmüş yaprak” >yapıldak, *yapracık* “kulak”, *yaprak*, *yaprı* “düz ve enli yer”, *yapriğ* “mil, lığ”, *yapsa-* “örtmek, kapamak”, *yapuk* “yemeni, başörtüsü; boynuzu yassı (hayvan)”

/r/ ile Türeyen Kelimeler: *yarda* “boş toprak”, *yarık* “zırh”, *yarıklan-* “zırhlanmak”, *yarlanmak* “tepe gibi yığılmak”, *yartmak* “erkeklerin giydiği keçe külah”

/s/ ile Türeyen Kelimeler: *yas-* dağıtıp yaymak, çözmek", *yasak* "1. köy kıyısında, çitle çevrilmiş küçük tarla. 2. ev yanında, çitle çevrilmiş küçük bahçe. 3. ev dışında üstü yağmura karşı kapatılmış yer. 4. korunmuş, girilmesi yasak orman, koruluk", *yasakçı* "bekçi, korucu, nöbetçi", *yası* "yassı, enli", *yasıç* "yassı ve uzun temren", *yasıla-* "yassılamak", *yasul* "yassı, yayvan"

/ş/ ile Türeyen Kelimeler: *yaşık* "meyve sandığı", *yaşın-* "yaşmak örtünmek", *yaşmak* "başla birlikte yüzü, ağzı kapatan örtü; ocak perdesi", *yaşmaklı* "başı, boynu ak koyun", *yaşman-* "kadın, utanarak yüzünü örtmek", *yaşmaş* "kuşkulu, belli olmayan", *yaşur-* "örtmek; gizlemek", *yaşut* "gizli"

/v/ ile Türeyen Kelimeler: *yavar* "arkın önüne yığılan toprak"

/z/ ile Türeyen Kelimeler: *yazma* "yemeni, başörtüsü"

3. "hata, günah, yanlış, doğru yoldan sapma, yolunu şaşırma" Temel Anlamındaki *ya- Kökünden Türemiş Kelimeler

/g/ ile Türeyen Kelimeler: *yagan-* "1. yapmayı tasarladığı kötülüğü şurda burda söylemek, atıp tutmak. 2. dalkavukluk yapmak", *yağı* "düşman", *yağık* "düşmanlaşmak", *yağlamak* "düşmanlık etmek", *yağıtmak* "düşmanlık etmek"

/l/ ile Türeyen Kelimeler: *yalan*, *yaldakçı* "dalkavuk", *yalgın* "ılgım, serap"

/m/ ile Türeyen Kelimeler: *yaman*

/n/-/ñ/ ile Türeyen Kelimeler: *yañalmak*>*yağal-* "aldanmak, yanılmak", *yanıl-*, *yanlış*,

/v/ ile Türeyen Kelimeler: *yavuz yavlak*

/z/ ile Türeyen Kelimeler: *yazık* "günah", *yañılmak yazılmak*

/y/ >Ø: *al*, *alda-/yaldat-*, *yaldak* "aldatmak için", *aldan-*, *alda-*, *aldat-*, *armakçı*, *artat-*

4. "yalın, yalnız, tek, sade (olmak)" Temel Anlamındaki *ya- Kökünden Türemiş Kelimeler

/b/ ile Türeyen Kelimeler: *yabıldak/yabırdak* "yalın ayak, yaya (yayan sözcüğüyle birlikte)", *yabıtak* "çıplak, eğersiz"

/l/ ile Türeyen Kelimeler: *yalañuzl/ yalağuz* "yalnız; تنها, tek başına", *yalañuk*, *yalanguk* "insan", *yalanuz/yalaovuz* "yalnız, sadece", *yalhı/yalkı* "yalnız; yavan; yıldı; başıboş", *yalın* "tek başına", *yalnız*, *yalınah* "yalnız, sadece", *yalıncak* "çıplak, yoksul"

5. "yaklaşmak" Temel Anlamındaki *ya- Kökünden Türemiş Kelimeler

/g/-/k/ ile Türeyen Kelimeler: *yağı-* "yaklaşmak", *yağuk* "yakın, hısımlık", *yağuş*, *yağut-*, *yak-* "sürmek, koymak (kına için); alıştırmak, ısındırıp sevdirmek", *yakı*, *yakış-* *yakşı/yahşı* "iyi, güzel, yakışık, uygun", *yaka*, *yahağan* "alışmak, sevgiyle bağlanmak", *yakala-*, *yakıl-*, *yakın*, *yakış-*, *yaklaş-*, *yakru/yagru* "çevre, yakınlık", *yakur-* "yaklaştırmak"

/l/ ile Türeyen Kelimeler: *yalamtık* "az, bir parça (yemek için)", *yalvar-* "dilen-; dua et-"

/m/ ile Türeyen Kelimeler: *yama*, *yama-*, *yamaç*, *yamak* "yardımcı, işçi", *yaman*, *yamantı* "sığıntı; hizmetçi, işçi", *yampiri* "eğilmiş, yan, çarpık", *yamsa-* "iki şeyi birbirine çat-, yama-", *yamuk*.

/n/ ile Türeyen Kelimeler: *yan*, *yan-* "sevdalan-" *yana* "gene", *yangak/yanak*, *yanaşma*, *yanaş-*, *yanat* "arkadaş", *yanavokuru* "yanlamasına", *yanacı*, *yangal* "çarpık yürüyüşlü", *yangıç*>*yengeç*, *yanık* "aşık", *yanıt*, *yanıkı*, *yansa-* "imren-, beğen-, sev-"

/p/ ile Türeyen Kelimeler: *yapal* “gövdesi düzgün olmayan kimse”, *yapaz* “biçimsiz, kusurlu”, *yapındır*- “yavaş yavaş alıştırmak; benzetmek, uyum sağlamak”, *yapış-*, *yapışak* “bir çeşit yapışkan ot; yapışıcı (nesne)”, *yapışık*, *yapışkan*, *yaprul-* “yapışmak”, *yapşun-*, *yapşur-*,

/r/ ile Türeyen Kelimeler: *yar-*, *yara-*, *yanar-*, *yardak* “yamak, yardımcı”, *yardım*, *yarga* “bölük, parça”, *yariş-* “koş-”, *yargılla-* “bir yana aksa-”, *yarı*, *yarım*, *yarık*, *yarıl-*, *yarıntı* “sel sularının açtığı yarık, oluk”, *yarlık* “üstünde odun yarılan kütük”, *yarma* “bir tür tahıl; iri yarılmış ağaç, odun”, *yarnak* “büyük kayalardaki yarık”, *yartlak* “büyük yarık”, *yarsa-/yarsı-* “benimse-, bağlan-”

/v/ ile Türeyen Kelimeler: *yavıncı-/yavımsı-* “yakınarak yalvar-”, *yavuklu*

/z/ ile Türeyen Kelimeler: *yazmak/yarmak*, *yazacak* “kalem”, *yazgaç* “kalem”, *yazgı* “kalem, yazı, alinyazısı”, *yazgıç* “kalem, yazıcı”, *yazı* “alinyazısı, ova, kır”, *yazlak* “bağ, bostan klubes; kalem”

SONUÇ

Bu çalışmada, *ya- ortak fiil kökünden türediği düşünülen kelimeler fonolojik ve morfolojik olarak çözümlenmeye çalışılmıştır. Neticede, söz konusu kelimelerde çeşitli anlam katmanlarının bulunduğu gözlemlenmiştir. Tüm bu anlam katmanları, *ya ortak kökünden türemiş temel ve yan anlamdaki dallanmalarının bir arada görülebildiği şu tabloyu ortaya çıkarmaktadır:

1. “ışık saçma, aydınlatma, parlatma”

1.1. “ısıtın-, sıcaklık”

1.2. “ivedilik, hız”

2. “örtmek, kapatmak”

2.1. “yaymak, sermek, açmak, düzleşmek”

2.2. “yağmak”

2.2.1. “ıslaklık, tazelik”

3. “hata, günah, yanlış, doğru yoldan sapma, yolunu şaşırma”

4. “yalın, yalnız, tek, sade (olmak)”

4.1. “hafiflik”

5. “yaklaşmak”

5.1. “benzemek, ... gibi olmak”

Görüldüğü üzere aynı anlama gelen veya temel anlamdan izler taşıyarak anlam dallanmasına uğrayan bir grup kelime, ortak kökten gelmektedir. Bu çalışmada her biri ayrı bir grubu oluşturan bu akraba kelimeler, dünden bugüne süren bir seyir takip edilerek tasnif ve tahlil edilmeye gayret edilmiştir. Ortak kökten doğan bu örneklerde fonetik, morfolojik ve semantik dallanmalardaki eğilimin ve değişimin hangi değişkenler sebebiyle meydana geldiği gözlemlenmeye ve gösterilmeye çalışılmıştır. Mesela “ışık saçma, aydınlatma, parlatma” temel anlamına gelen *ya- kökünden türeyen *yaruk-yaşuk*, *yaşın*, *yaşna-*, *yeşne*, *yaktı/yahtu*, *yalangu/alev*, *ışık*, *yıldırım*, *yaltır yaltır*, *yalt yult*, *yalaz/alaz* vs. gibi kelimelerin hangi eklerle türetildiğini tespit etmek, Türkçenin genel yapısı ile ilgili sonuçlara varma bakımından önemlidir. Aynı zamanda Türkçedeki bütün değişimlerde belirleyici olan eğilim ve değişimin yönünü görmek bakımından ilgi çekici olabilir.

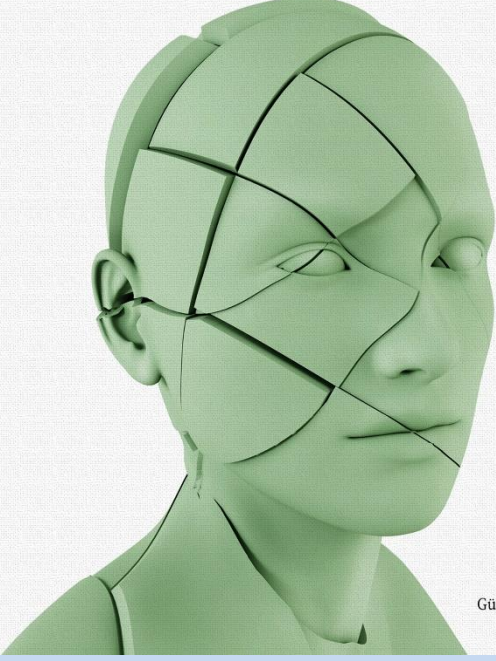
Çalışmada ele alınan “ortak kök” problemi artzamanlı ve eşzamanlı olarak incelenmeye çalışılarak, varılan sonuçlar temel ve yan anlamların birarada görülebildiği bir tabloda somut hâle getirilmiştir.

KAYNAKÇA

- Atalay, Besim (2006), *Divanü Lugati't-Türk*, Ankara: TDK Yayınları.
- Clauson, Sir Gerard (1972), *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*, Oxford.
- Derleme Sözlüğü I-VI* (2009), 3. basım, Ankara: TDK Yayınları
- Ergin, Muharrem (2004), *Dede Korkut Kitabı*, Ankara: TDK Yayınları
- Hacıeminoğlu, Necmettin (1992), *Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller*, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Özkan, Fatma (2003). ““Yıldırım, Yıldız, Alev, Alaz / Yalaz, Işın ve Işık Kelimeleri Nereden Geliyor?”. *Bilig*, Güz, S. 27, s. 157-178.
- Özkan, İsa (2011), “Yapa Yapa Karlar Yağsa Yaza Kalmaz”, *Dede Korkut ve Geçmişten Geleceğe Türk Destanları Uluslararası Sempozyumu Bildiriler Kitabı*, Ankara: Türksoy Yayınları, s. 23- 30.
- Tarama Sözlüğü* (1965-1977), Ankara: TDK Yayınları.
- Türkçe Sözlük* (2011), Ankara: TDK Yayınları.

TÜRK BİLİMKURGU EDEBİYATI VE ARKETİPLER

DR. VELİ UĞUR

Günce Yayınları

Oktay Yivli

Öykü Nasıl Okunur

modern öykü ve yöntem

Günce Yayınları

MAKSUT YİĞİTBAŞ

Edebiyatın Ebemkuşağı

Halit Ziya Hikâyeciliğinde

Renklerin Dili

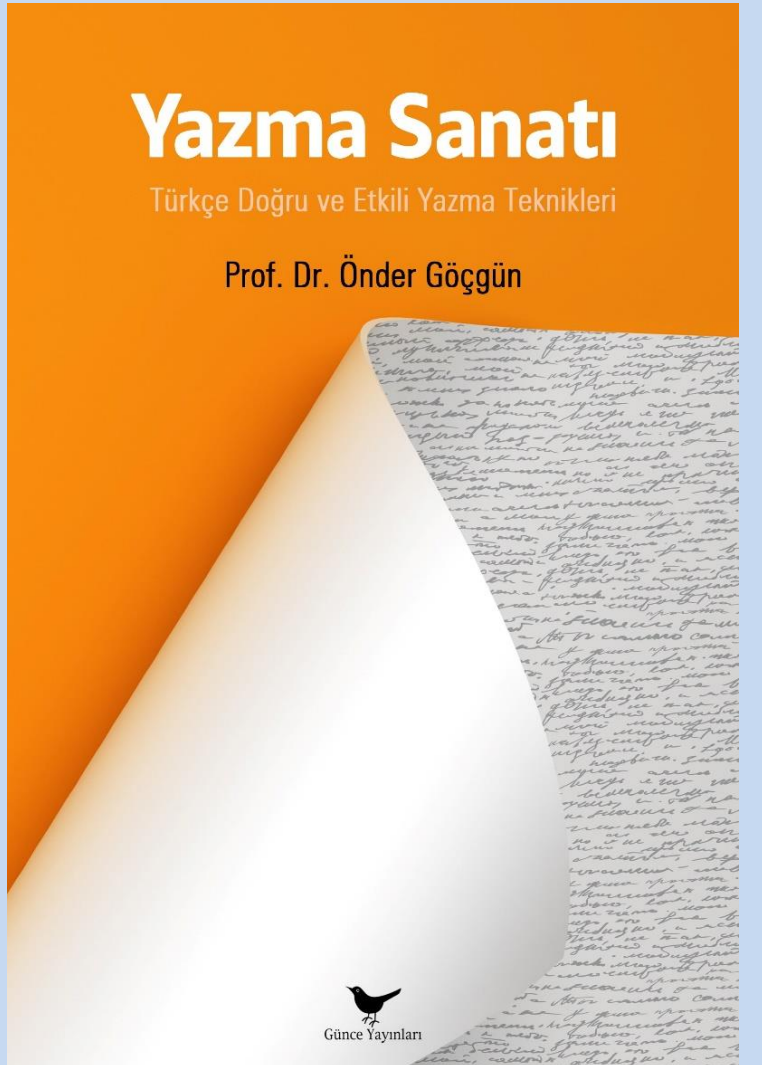

Günce Yayınları

Yazma Sanatı

Türkçe Doğru ve Etkili Yazma Teknikleri

Prof. Dr. Önder Göçgün

Günce Yayınları